

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink

§ 1

I bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021 om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud, som ændret ved bekendtgørelse nr. 103 af 26. januar 2024, bekendtgørelse nr. 883 af 26. juni 2024, bekendtgørelse nr. 1011 af 2. september 2024 og bekendtgørelse nr. 1301 af 27. november 2024, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Der fastsættes erstatning for bygninger efter § 5, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) bygningen er varigt indrettet til minkproduktion, og
- 2) bygningen ikke er sammenbygget med en eller flere bygninger anvendt til beboelse.

Stk. 2. En bygning, som er sammenbygget med en anden bygning, behandles som én bygning. Ved sammenbyggede bygninger forstås bygninger, der har en fælles grænseflade f.eks. facade eller gavl, er konstruktivt afhængige af hinanden eller har en sammenhængende tagflade.

Stk. 3. Uanset stk. 1 fastsættes der erstatning for bygninger anvendt i minkvirksomheden, der ikke er varigt indrettet til minkproduktion, når bygningen er beliggende på en ejendom, på hvilken der ikke har været udøvet anden aktivitet end minkvirksomhed i 2018, 2019 og 2020, og på hvilken der i den nævnte periode ikke har været bygninger anvendt til beboelse.

Stk. 4. Der kan fastsættes selvstændig erstatning for rum i ikke-erstatningsberettigede bygninger, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) rummet er varigt indrettet til minkproduktion,
- 2) rummet er etableret i bygningen efter bygningens opførelse og
- 3) rummet kan nedrives og bortskaffes uafhængigt af den tilbageblivende bygning«

§ 2

Stk. 1. Bekendtgørelsen træder i kraft den [.. 2025].

Stk. 2. Bekendtgørelsen har virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet og finder anvendelse på verserende eller genoptagne sager ved erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse i verserende sager ved erstatnings- og taksationskommissionerne, hvori der på ikrafttrædelsestidspunktet er udsendt forslag til afgørelse efter § 15, stk. 1, eller § 17, stk. 1, i bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til mindrevirksomheder og visse følgeerhverv.